
Studenti odcházejí ze škol za penězi

Studenti odcházejí ze škol za penězi

Praha 6. července (ČTK) - Vysoké školy se sice otevírají stále většímu počtu zájemců, zdaleka ne všichni však studium dokončí. Příčinou není pouze jeho náročnost, posluchačům vysokých škol také vadí, že na rozdíl od vrstevníků nevydělávají peníze. Mnoho z nich se snaží skloubit školu s prací, často se jim to ale z časových důvodů nepodaří.

Ze škol zaznívají názory, že někteří studenti chtějí hlavně načerpat znalosti, které se jim budou hodit v práci, a odcházejí dříve, než dosáhnou diplomu. Další posluchači už při škole pracují, což prý dříve nebylo zdaleka tak časté, a zanedbávají proto přednášky. Tomáš Zeman z katedry telekomunikační techniky elektrotechnické fakulty Českého vysokého učení technického v Praze (ČVUT) řekl, že je v poslední době také složitější sehnat studenty, kteří by se zapojili do školních projektů, protože mnoho z nich má vlastní aktivity.

Podle Zemana škola studentům do jisté míry pracovní závazky toleruje. Řešením je snížení přednášek, na které musejí studenti docházet. Nahradit je lze kvalitními skripty nebo e-learningem. Horší je, když posluchač nedochází ani na výuku, na které je jeho účast nutná, například v laboratořích nebo při výkladu složité látky.

Problémem podle Zemana také je, že sice stoupá počet studentů doktorských programů, ale mnoho z nich je nedokončí, podle jeho zkušeností to bývá třeba pouze pětina. Rizika, že student odejde, jsou si vědomy zejména fakulty škol, které vyučují finančně dobře ohodnocené obory, například ekonomii nebo informatiku.

"Snažíme se co nejvíce zapojit doktorandy do grantových projektů, pak je jejich plat i motivace vyšší," řekla například mluvčí brněnské Masarykovy univerzity Tereza Fojtová. Škola podle ní počítá s tím, že posluchači doktorského programu mají další aktivity a využívají poznatky ze studia ke své práci a naopak, studijní povinnosti však splnit musí a nejde mezi nimi rozlišovat.

"Skloubit studium s prací jde, ale pouze na neperspektivní pozici v nesoutěžním prostředí," tvrdí čtyřadvacetiletý Jan, který se rozhodl nedokončit doktorské studium ekonomie a hledá si zaměstnání na stálo. Tvrdí, že rozhodujícím důvodem k odchodu byly peníze, a to nejen v současnosti, ale také výhledově. Má obavy, že by působením na akademické půdě neuživil rodinu, kterou hodlá do několika let založit. Když si spočítal výdaje na splátku hypotéky a další náklady, měl jasno.

Snahu využít z doktorského platu, který se pohybuje kolem sedmi tisíc korun, považuje doslova za "živoření." Myslí si, že školy by měly brát méně uchazečů, a více jim platit. Kdyby dostal dvojnásobek, zřejmě by setrval, vadí mu ale také další podmínky. "Akademické prostředí je zatuchlé, podobně jako státní správa," řekl s tím, že ho láká prostředí dravé firmy.

Zeman tvrdí, že zlepšení by mohlo přinést lepší prověřování zájemců o tuto formu studia. Měli by mít na začátku jasnou představu o své práci, která by je motivovala a ne čekat, co jim škola nabídne. K takovýmto opatřením je ale Jan skeptický. Řekl, že na začátku doktorského studia věděl poměrně přesně, na čem chce pracovat, motivace ale postupně vyprchala.

Česká republika patří v rámci OECD k zemím s větším počtem "odpadlíků". V OECD dokončí studium v průměru 70 procent posluchačů, v Česku o šest procent méně. V průběhu studia tak ze školy odejde třetina studentů, například v Japonsku to je ale necelá desetina.

Pavla Palaščíková mkv